

OBSAH:

Předmluva: Otevřený list spisovatelův vydavatelí	Str. III—V
Seznam zkratk.	Str. VII
Kapitola I. Původ a počátky	Str. 1—15

Pověst, kroniky a dějiny 1—3. Původní sídlo rodu tvrz Všeherdy u Chomutova 3. Nejstarší Všeherdi a první dokumentárně doložení majitelé rodové tvrze 3—5. Václav Piknosek ze Všeherd, 1438—1448 člen vládnoucího senátu pražského 5—7. Jeho starší synové: Jakub 7—8, Jan 8, a Martin, 1460—1466 konšel Starého Města Pražského 9. Děti Martinovy: Mikuláš, pán na Všeherdech 10—11, Daniel, 1478 konšel Starého Města Pražského 11—12, Jan 12, Barbora 12—13. Vdova Martinova Dorota 13—14. Nejmladší syn Václava Piknoska: Václav Wančira ze Všeherd, 1460—1480 purkmistr města Loun 14—15.

Kapitola II. Doba rozkvětu	Str. 16—60
---	------------

Jan Šlechta ze Všeherd (nar. 1466, † 1525), nejprve písař král. kanceláře a majitel statků Rosic, Roubaninu, Slatiny, Bezděkova, Klokočova, Boru, Měcholup a Nové Vsi, 1498—1504 místokancléř a první sekretář krále českého a uherského Vladislava II., zemský kmet, pán na panstvích Kostelci nad Labem a Červeném Hrádku, slavený humanista, člen učené společnosti podunajské ve Vídni 16—32. Viktorín Kornel ze Všeherd (nar. 1460, † 1520), původně professor a děkan artistické fakulty na universitě pražské, pak místopisář království Českého, vynikající humanista a nejslavnější český právník své doby 32—41. Dr. Augustin Kesenbrod ze Všeherd (nar. 1467, † 1513), děkan kapituly litoměřické a kanovník olomoucký, později prelát markrabství Moravského, probošt kapituly olomoucké a brněnské a zároveň kanovník pražský a vratislavský, od r. 1504 místokancléř a první sekretář krále českého a uherského Vladislava II., člen učené společnosti podunajské ve Vídni, nejvýznamnější humanista moravský 41—52. Jan Vlčíhrdlo ze Všeherd (nar. 1451, † 1538), majitel deskových statků ve Všeherdech, Krchovicích, Jiřicích, v Rudči, Chodcově, Třtině a Želevicích, 1483—1484 konšel Starého

Města Pražského, 1513 delegát měšťanského stavu královských měst, vynikající patricij hlavního města království 52–57. Řehoř Chanický ze Všehrd (nar. 1470, † 1528), bakalář svobodných umění, konšel a purkmistr Starého Města Pražského, pak konšel a purkmistr spojených měst pražských 57–60.

Kapitola III. Náhly obrat Str. 61–85

Dekadence rodiny: Vynikající její mužové umírají a bohatá jich pozůstalost jest pro rodinu ztracena. Jich potomci upadají v dluhy, živoří uboze a končí svůj život větším dílem ve vyhnanství: Pozůstalost probošta Augustina 61. Pozůstalost Viktorinova 61. Potomstvo a pozůstalost Řehoře Chanického 61–62. Spor o pozůstalost Jana Vlčíhrdla 62–63. Dědicové Jana Šlechty, jeho vdova Magdalena ze Strašnic a synové Mikuláš a Václav 63. Prodej otcovského a mateřského dědictví 63–66. Václav v Kouřimi 66–68. Útěk jeho čtyř synů Jana, Mikuláše, Šebestiána a Jiřího do ciziny 68. Jan nejprve v Libáni, pak v Labounské Lhotě u Jičina a od roku 1574 v Mnichově Hradišti 68–71. Mikuláš ve Slatině pak (1576) v Jinočanech 71–72. Šebestian v Žernově (Risenburk), pak (1568) v Přebozi a konečně v Kouřimi 72–73. Jiří v Kouřimi, pak (1572) v Labounské Lhotě, později ve vsi Pohoří u Lomnice a konečně (1583) v Lomnici samé 73–76. Potomstvo Janovo v Mnichově Hradišti: Synové Burian, Václav a Jindřich 76. a) Burian, nejprve v Mnichově Hradišti, pak v Praze a Mladé Boleslavi, 1596–1618 císařským výběrčím posudného v kraji boleslavském, od r. 1612 majitel dvoru v Březně, 1620 královským hejtnanem zámku Kolína; jeho smrt ve vyhnanství 76–79; b) Václav, nejprve ve Studence, pak hejtnanem panství studeneckého a majitelem dvoru ve vsi Nasedlnicích na panství studeneckém, 1626–1629 hejtnanem panství mnichovohradištského, konečně exulantem, jeho smrt ve vyhnanství a smutný konec jeho dětí 79–81; c) Jindřich, nejprve (1612) v Miroticích, pak ve vsi Ouherčicích na panství heřmanoměsteckém, jeho synové Václav Ladislav 1663 v Heřmanově Městci a Jan Jetřich, farář v Blatné, Bechlině a posléze (1711) ve Voticích, jediný syn Václava Ladislava: Václav 1696 v Táboře, pak ve vojenské službě, rodinná kronika jeho z r. 1738 a jeho syn Josef Václav, písař v Brně 81–82. Potomstvo Mikulášovo v Jinočanech: Synové Bartoloměj a Václav 83. a) Bartoloměj ve službách svých mateřských příbuzných 83; b) Václav v Bezděkově, pak (1600) majitelem po matce zděděného dvoru ve Slatině. Synové jeho: α) Jeroným Jiří nejprve ve válce pak ve Vodochodech a v Bučině, konečně (1621) ve Slatině a β) Mikuláš, nejprve v Praze, pak (1629) ve vyhnanství v Polsku; jediný syn Jeronýma Jiřího: Karel Ladislav v Bobnicích pak v Bučině a jeho konec ve válce 83–85.

Kapitola IV. Cestou k novému rozkvětu. Str. 86–142

Potomstvo Jiřího v Pohoří, později v Lomnici nad Popelkou: Město Lomnice n.P., přehled jeho dějin a právních a kulturních poměrů jeho obyvatelů na konci XVI. a na počátku XVII. stol. 86–91. Šlechtické rodiny, které sídlily toho času na panství a v městě Lomnici 91–96. Usídlení Jiřího Šlechty v Lomnici, jeho tamější přezdívka Řezba a jeho majetek 96–100. Mladší syn Jiřího, Adam, jeho vstup do lomnického cechu obuvníků r. 1609 a tehdejší povaha

cechovní vůbec, Adam 1619—1661 cechmistrem, konšelem a primátorem města Lomnice 97—108. Starší syn Jiřího, Jan, 1617—1621 hejtmanem panství Kosti a od r. 1613 zároveň primátorem v Sobotce a jeho tři synové: Václav Alexander, důchodní panství Kosti, Matěj Ferdinand 1661—1664 primátor města Jičina a Jan Jiří, 1636—1639 primátor v Sobotce 108—112. Potomstvo Adamovo: A) Starší neboli kutnohorská větev, později vídeňská, založená jeho starším synem Janem Buriánem a B) mladší neboli lomnická větev, založená jeho mladším synem Adamem Vojtěchem: A) Starší větev: Jan Burián, nejprve (1636) v Robousích, pak v Praze a uznání jeho šlechtictví českými místodržiteli 112—114. Jeho nejmladší syn Daniel, cechmistr řezníků v Kutné Hoře 114—115. Děti Danielovy, hlavně jeho nejstarší syn Jan Josef, 1702—1745 subkantor v Kutné Hoře 115—116. Děti subkanta Jana Josefa: Vavřinec, měšťan kutnohorský a Jan Josef, 1763—1774 revident moravské guberniální účtárny 116. Syn Vavřincův: František Prokop, 1800 stavovský účetní rada v Brně a jeho syn Josef Cupertin, c. k. appellační rada v Brně a uznání jich šlechtického titulu moravskými stavy 117—118. Synové revidenta Jana Josefa, zejména nejmladší syn František Xaver, 1813 c. k. plukovník a místní velitel ve Vídni a jeho povýšení do rakouského a uherského stavu panského 118—119. B) Mladší větev Adam Vojtěch, nejprve voják, pak, 1662—1672 důchodní a 1674—1676 purkrabí lomnického panství 119—126. Jeho děti, hlavně jeho syn Adam Duchoslav, konšel města Lomnice 126—131. Synové Ad. Duchoslava: a) Václav, regenschori v Lomnici a jeho potomci, velkoobchodníci přešpurští 131—132. b) Hanuš Pavel 132. c) Adam Jan, 1765—1775 konšel města Lomnice 132—134. Synové Adama Jana, hlavně jeho nejmladší syn Antonín, 1776—1788 primátor města Lomnice 134—136. Antonín zakladatelem Šlechtovy tkalcovny v Lomnici 136. Vývoj průmyslu plátenického v Čechách a hlavně v Lomnici 136—139. Počátky Šlechtova podniku v Lomnici a synové Antonínovi, z nich zejména druhý syn Petr August 139—142. Pomník v Lomnici 142.

Kapitola V. Založení a zakladatelé jubilejní firmy. Str. 143—170

Petr August, 1796—1804 ředitel města Lomnice 143—145. Přeměna otcovského podniku ve tkalcovnu kartounů 145. Synové Petra Augusta, Antonín a Petr Karel a jich studia 145—146. Velký obrat v obchodně politických poměrech, přetvoření tkalcovny kartounů v Lomnici ve velkou tkalcovnu pláten a založení firmy P. A. Šlechta a syn 146—147. Petr August v audienci u císaře Napoleona I. 147—148. Úspěch této audience 148. Nové obchodní styky 148—149. Stavba „hrubého domu“ v Lomnici 149. Prohibitivní systém a jeho eminentní působení na český průmysl plátenický 149—150. Pomalé klesání průmyslu 150. Pomocná akce vlády: založení českého komerčního kollegia (1831) a jmenování Petra Augusta a Petra Karla členy tohoto kollegia 151. Založení spolku ku povzbuzení průmyslového ducha v Čechách (1833) a dolnorakouského průmyslového spolku a chéfové firmy Šlechtovy 151—154. Průmyslové výstavy: 1829 a 1831 v Praze, 1835 ve Vídni, 1836 v Praze, 1839 a 1845 ve Vídni a vynikající účast firmy Šlechtovy na těchto výstavách 154—158. Smrt Petra Augusta 158. Petr August dobrodincem chudiny a škol 159—161. Nové probuzení našeho rodu: Nové ozdoby starší i mladší větve 161—162. Petr

Karel kupuje r. 1844 panství Hrochův Týnec 163. Jeho humanní působení a císařská odměna jeho zásluh 163—164. Jubileum 50letého trvání firmy 164—165. Petr Karel, gruntovní pán a jeho pohostinství 165. Válčný rok 1866 v Hrochově Týnci a Lomnici 165—166. Petr Karel a politické události (volební boje) let 1867—1870 v Čechách 166—167. Petr Karel zakládá r. 1871 cukrovar v Hrochově Týnci 167—168. Prodej panství Hrochova Týnce a přesídlení do Lomnice 168. Slavnost 90tých narozenin Petra Karla 168. Jeho smrt 168. Jeho nástupci ve vedení firmy 168—169. Blahopřání spisovatelovo k jubileu 170.